

ת"פ 23558/05 - מדינת ישראל נגד יлемה טמוראדה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 23558-05-17

הנאשימתה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
ילמה טמוראדה
ע"י ב"כ עוז ניקולס קאופמן

הנאשימתה

נגד
ילמה טמוראדה
ע"י ב"כ עוז ניקולס קאופמן

גזר דין

1. הנאשימת הורשעה, על פי הודהתה, בעיראת התעללות בקטין חסר ישע, לפי סעיף 368 ג' סיפה **לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "החוק") ובଉירה של תקיפת קטין חסר ישע לפי סעיף 368 ב'(א) לחוק. כמפורט בכתב האישום, הנאשימת הועסקה כמתפלת סיועדת לקטינה כבת 16.5 הסובלת משיתוק מוחין, עיוורון, אפילפסיה, המורתקת לכיסא גלגלים, ברמה של פיגור שכלי בינוני-נמוך. במשך עשר שנים הועסקה הנאשימת כמתפלת סיועדת של הקטינה במהלך סופי שבוע, כאשר ארבע השנים האחרונות היא טיפולה בה גם בימי שני, רביעי וחמשי בשעות אחר הצהרים והערב. ביום 29/4/17, החל מהשעה 07:30 ועד השעה 09:45, הנאשימת התעללה ותקפה את הקטינה, בעוד הקטינה שוכבת במיטתה חסרת אונים. הנאשימת נהגה בה בברוטליות, הכתה אותה בראשה, בפנים, במשעתה, צבטה אותה בחזה, ברגליה, בירכיה ובמשעתה וכן הכתה אותה באגרופים בפנים. הנאשימת התעללה בקטינה באופן רצוף במשך כשבועיים ורביע והמעשים נעשו בתדריות של דקotas, לעיתים שנויות בודדות, בין אקט אחד לשנהו, כשבועיים פעמיים. כתוצאה ממעשה של המתлонנת נגרמו לקטינה שטפי דם בירכיה, סמוך למפשעתה וסימן אדום ברגלה השמאלית.

2. בקשר עם הקטינה, התקבל **תסוקיר נפגעת עבירה**. בתסוקיר מפורט כי הקטינה מתגוררת בבית אמה בלבד עם אחיוותיה. הקטינה נולדה במשקל של 400 גרם. כתוצאה מסיבוכי פגות, לקתה בשיתוק מוחין, עיוורון, מוגבלות שכלית והתפתחותית, אפילפסיה. בעקבות ניתוח חירום בעיניה, ניתוח שהסתבר, הקטינה עיוורת לחלוtin, מתניידת בכיסא גלגלים, סיועדת, וזקוקה לתמיכה מלאה בכל הפעולות. הקטינה מתקשרת באופן מינימלי עם הזולת. בתסוקיר בא פירוט לחשיפת הפגיעה, חשיפה שבאה בעקבות חשודות אשר גרמו לאמה של הקטינה להתקין מצלה נסתרת בביתה, והמעשים המתוארים בכתב האישום מתווים. הצפיה בסרטון שתיעד את האירוע, גרמה למשפחה לחוויה קשה, להשפעה נמנחת, וליסורי מצפון קשיים, במיוחד לאור העובדה שהמשפחה נתנה אמון מלא בנאשימת וראתה בה בית לכל דבר. מדובר העובדת הפסיכיאלית, המכירה את הקטינה בשנתיים האחרונות, עולה, בין היתר, כי כחודשיים

עמוד 1

שלפני החלטה, הייתה הקטינה אפתית ומכונסת מהרגיל, ולאחר חשיפת הפגיעה הפכה לפתוחה ושמחה, כמו שהקהל לה. כאשר עליה שמה של הנואמת לפני ההחלטה, היא הגיבה בתוקפנות קשה, השתוללה ונשכח. בתסוקיר מפורט כי חייהם של בני המשפחה, כמובן, אינם פשוטים לאור מצבאה של ההחלטה והטיפול האינטנסיבי המורכב, ללא הפגיעה, לו היא זקופה. על אחת כמה קשה הדבר היום לאחר חשיפת האירועים יודיעתם את אשר עברה ההחלטה. במיוחד, גדול הכאב אצל האם, אשר הקדישה את כל חייה, על חשבון חייה וחיה המשפחה, לטובת ההחלטה, ועל כן אינה מסוגלת להשלים עם המעשים שהיא רואה בהם גם כבגידה. חומרה נוספת שנגרמה למשפחה הנה בכך שהסייע, כאמור היה להינתן על ידי הנואמת, נלקח, העול הקשה שוטל על המשפחה גבר. התסוקיר מסכם כי המעשים גרמו לפגיעה אכזרית בקטינה ובנפש קרוביה הדואגים לה והקשרים אליה. מגבלותה מקשה על יכולת לעמוד על חומרת הנזקים, אשר אצל האם ושתי אחיויה של ההחלטה, החלו מופיעים מגוון סימפטומים ותגובהם המופיעים לאחר טראומה.

3. **במסגרת הטיעונים לעונש העיטה אחותה של הנואמת.** לדבריה, היא והנאמת נולדו בפיליפינים למשפחה עניה, הוריה אינם בחיים, אביה נפטר כאשר הנואמת הייתה כבת 4, והנאמת ראתה זאת. לאחר פטירת האב, האח הגדל היה שותה אלכוהול ומכה גם את הנואמת.

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעבירות בהן הורשתה הנואמת. מעשה, כך נטען פגעו בערכיהם המוגנים של שמירה על גופו ושלומו של אדם, מעשים שפגעו בקטינה חסרת ישע. עבירות ההתעללות נבדلت מעבירות תקיפה וUBEירות אלימות, זאת בשל האכזריות, הביצוי וההשפעה. מדובר בהתנהלות חוזרת ונשנית של מעשי אלימות. המעשים נעשו על ידי הנואמת כאילו מדובר בהתנהגות נורמלית, כגון מכת אגרוף וחזרה לשbat לצד המתлонנת, זאת במשך עשרות פעמים. באה הפניה כאמור בתסוקיר באשר להשפעה של המעשים על משפחתה של ההחלטה ועל תוצאות האשמה אותה נשאת האם, כל זאת, לאחר שהנאמת הפכה לחלק מהמשפחה אשר התייחסה אליה כבת בית. לטענתה המתמחה הרاوي הננו 3 עד 6 שנים מאסר, זאת לאור האכזריות והתוצאות הקשות של המעשים. לאור העובדה שהנאמת הודתה והנה לא עבר פלילי, יש מקום אותה בתחום המתמח וכן לגזר עליה מאסר על תנאי ופיקוי משמעותיים. עוד נטען כי יש להביא בחשבון השיקולים את האינטרס הציבורי והצורך בהרתה.

5. **ב"כ הנואמת** הפנה לתנאים הקשים בהם נולדה וגדלה המתлонנת. אביה נפטר עוד לפני שמלאו לה 5, ובעת שהיא חזרה לביתה עם אמה, היא גילתה את גופת אביה שרועה על כסא, חוויה המלאה אותה עד היום. חייה, שהיה קשה לפניה פטירת האב, הפכו לקשים יותר לאחר מכן, שכן היא נאלצה לעבוד בשדות הארץ, אחיה הגדל החל לשתות אלכוהול, הפר להיות אלים, והיכא את כל בני המשפחה, לרבות ובמיוחד את הנואמת, אשר אף נזקקה באחת הפעם לטיפול רפואי. נטען כי המתлонנת עבדה אצל משפחחת ההחלטה באופן מסור והעניקה לקטינה חום ואהבה, שכן המעשים בוצעו אך ביום אחד. לאחרונה ממש הנואמת ילדה, אך היא לא הייתה מוכנה לפרט את נסיבות הרינויה. הסגנור טוען כי בניסיון להבין את מעשי הנואמת היא נבדקה מבחינה نفسית יותר מפעם, ולא נמצאה כל בעיה. הנואמת אינה יכולה לתרץ את התנהגותה המחריפה, אולם היא הודה בהזדמנות הראשונה ואף הביעה חרטה. התיאור אף פורסם בתקשורת זהה חלק מעונשה. בשפה רפה נטען כי יש צורך למנוע ניצול עובדות זרות, אולם לא בא כל בסיס לטענה לפיה הנואמת נצלה או שכרה לא שולם כראוי. הסגנור ביקש להתחשב גם בנסיבות שנולדה לנואמת. לטענת הסגנור, ובהתאם להחלטות אליה הפנה, המתמח הרاوي נמוך יותר מאשר המתמח לו עתירה המדינה, כאשר הרף העליון הננו מאסר של 18 חודשים והמתמח הרاوي הננו 6 עד 18 חודשים מאסר, כאשר יש מקום את עונשה של הנואמת ברף התיכון.

הנאשפת אמרה כי היא מתנצלת על מעשה והביעה לפני המשפחה את התנצלותה.

דין

6. בהתאם לסעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרי המנחה בענישה הנז עקרון ההלימה: קיומו של יחס חולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותו מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם. לאחר קביעת המתחם, יש לקבוע את העונש המתאים בתוך המתחם תוך התחשבות בעקרון המנחה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בערך החברתי, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, יש לשקל את התכnon שקדם לביצוע, חלקו של הנאשם ביצוע, הנזק שנגרם, הסיבות לביצוע העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ולהימנע מהם (וכאמור בסעיף 40ט' לחוק).

7. כאמור, מעשה של הנאשפת מתועדים. הצפיה במעשים קשה באופן קיצוני. הקטינה שוכבת על מיטתה, הנאשפת יושבת לצידה וקמה וחזרת וישבת, וטור כדי כר ובמהלך שהותה לצידה של הקטינה, הנה פוגעת בה عشرות פעמים, מכות חזירות ונשנות באיבר מיננה של הקטינה, לעיתים כמה מכות ברצף, סטיירות, אגרופים, השלכת עצזעים, מהזה מחריד מאין כמוהו. המעשים מהווים התעללות לשם התעללות. עוד ועוד מכות. ניתן להיווכח שהנגיעות באיבר המין של הקטינה נועדו לגרום לה לכאב ולסבל, וכךילו כל ישיבתה של הנאשפת לצידה נועדה לשם גרים סבל לקטינה. המעשים, ניתנים לראות זאת בבירור, נעשים בחוסר רגש, חסר מעוצר רגשי, חסר חמלה, רצון לגרום סבל לשמו, והלב נכמר על הקטינה. עוד פעם ועוד פעם, מכות באיבר המין ובמקומות אחרים בגוף הקטינה, כאשר הנאשפת אטומה לחלוין לתגובה חסר האונים של הקטינה. לראות ולא להאמין כי ניתן להתעלל, התעללות מרושעת, חסרת לב. ה מעשים של הנאשפת פגעו בערך הבסיסי של חי אדם, חייה וכבודה ושלמות גופה של קטינה חסרת ישע. הנאשפת שלטה במעשים, הייתה ערה להם וביצעה אותם בקור רוח, מעשה שני על עצמו עשרות פעמים. הקטינה הייתה שוכבת במיטהה חסרת ישע לחלוין.

8. באשר לשאלת העונש: עונשה של הנאשפת צריך לעמוד בעקרון ההלימה, לאחר שתבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע במידת הפגיעה העצומה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות כאמור בסעיף 40 ט' לחוק. מידת הפגיעה בערך המוגן הנה ללא תיאור. מדיניות הענישה בכל הנוגע לפגיעה בחסרי ישע, בוודאי למי שהוא קטן חסר ישע, הנה חמורה ודוחקת את נסיבותו האישיות של הנאשם. לעניין נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אלה הזכרו לעיל: חלקה של הנאשפת ביצוע המעשים היה מלא ובloud, היא הייתה ערה למשעה, והתנהגותה, כפי שניתן לחזות בתייעוד, אומرت בבירור כי היא מבינה את הפסול במשעה ואת משמעות מעשה. המתחם הרاوي בנסיבות מקרה זה אמרו להיות גבוהה מהמתחם לו עטרה המדינה וכן גם עונשה של הנאשפת, שאמור להיות גבוהה מהעונש לו עטרה המדינה. כאמור, מעשה האכזריים דוחקים הצד את נסיבותה האישיות, לרבות העובדה שהפכה לאחרונה לאם. יחד עם זאת, לאור עמדת המאשימה באשר לשאלת העונש, לא מצאתי לנכון לחרוג מהעונש לו עטרה המאשימה, ועל כן אני גוזר על הנאשפת כללהן:

א. 3 שנות מאסר בפועל. תחילת מאסра מיום מעצרה.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא תעביר עבירה מסווג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורה.

ג. פיצוי למטלוננת בסך 200,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 18/2/18.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ח, 09 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט